bobo

Nr. 34
losse nummers f 1,30
België 21 F.

leuk en leerzaam

Kleutertje Knutsel
Trakteerzak

Bobo

De vakantie is bijna voorbij. Maar gelukkig blijft de familie Bobo lang genoeg, om nog aan het vliegerfeest op het strand mee te doen. Ze moeten hun vliegers zelf maken en ze zijn er druk mee!

Papa plakt het gekleurde papier op de houtjes, die Bobo op elkaar getimmerd heeft. Boemsi en Krabbel knippen mooie versiersels, om op de vliegers te plakken. Mama lacht: „Ik geloof dat jullie iets vergeten!"

„Wát vergeten we?" vraagt Bobo. „De vliegers zijn klaar. En rollen touw hebben we ook! Wat weet jij nou van vliegers!" Mama lacht nog meer. „Veel meer dan jij denkt! Jullie vergeten de staarten!"

Mama heeft gelijk! Even later zitten ook de staarten aan de vliegers en staan de kinderen klaar om naar het vliegerfeest te gaan. „Ik win vást een prijs!" zegt Boemsi. „Bobo kan niet hard lopen met zijn gipsbeen!"

het vliegerfeest

Natuurlijk helpen Boemsi en Krabbel de arme Bobo, die niet zo best kan lopen. Zijn vlieger staat het eerst hoog in de lucht. Héél hoog!

Boemsi wint géén prijs! Haar vlieger duikelt een paar keer en valt op de grond! Zou Bobo winnen? Zijn vlieger staat wel hoog! Maar Bobo is er bij gaan liggen... „Ik word zo moe van dat zware been!" En Boemsi is erg lief. „Ik blijf wel bij je," zegt ze.

„Ik begrijp er niets van. De kinderen zijn zó laat!" zegt mama. „Dat feest is allang afgelopen!" „We gaan eens kijken," zegt papa.

„Dat is Bobo's vlieger!" roept papa. „En alle andere vliegers zijn al weg! We gaan maar eens kijken waar de kinderen blijven..."

„Nu begrijp ik waarom ze niet thuiskomen!" lacht mama. „Bobo was natuurlijk moe van dat been!" Dan maken ze de kinderen wakker...

Jip en Janneke

Splinters

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Jip heeft een timmerkist.
En Janneke staat te kijken.
Mag je dat? vraagt Janneke.
Mag je daar een spijker in slaan?
Ja, zegt Jip. Dat mag. Dat moet!
Hij slaat een spijker in een plank. Het is erg moeilijk. Want de spijker gaat krom. En telkens slaat hij bijna op zijn vingers.
Au! roept Jip.
Mag ik ook eens? vraagt Janneke.
Het is erg moeilijk hoor, zegt Jip.
Daar gaat Janneke het proberen. Ze pakt de hamer.
En ze slaat. Ze slaat heel erg hard.
Kijk nou, zegt Jip. Nou is de spijker helemaal krom. Dat heb jij gedaan. Nou kan hij er niet in!
Janneke kijkt heel beteuterd.
Maar ik heb niet op mijn vingers geslagen, zegt ze.
Nee, maar nu kan de spijker er niet meer uit. En hij kan er ook niet meer in.
Jip gaat nu werken met de nijptang.
Hou jij de plank eens vast, zegt hij.
Janneke houdt de plank vast. En Jip trekt heel hard.
Ze worden allebei vuurrood. Vuurrood van inspanning.
Floep, daar glipt de plank uit Jannekes vingers.
En Jip rolt op de grond. Daar ligt hij, met de nijptang en de plank. Laten we maar iets anders gaan doen, zegt Janneke.
Goed, zegt Jip.
Maar dan kijkt hij naar zijn hand. Ik heb een splinter, zegt hij.
Janneke kijkt ook naar haar hand. Ik ook zegt ze.
O, o, ze hebben allebei een splinter in hun hand. Een hele diepe splinter. Hij zit onder het vel. Bij Jip. En bij Janneke ook. Samen gaan ze naar Jips vader.
Tjonge, zegt vader. Dat is lelijk. Die moet ik er uithalen. Even flink zijn hoor.
En hij begint met Jip z'n splinter.
Ik huil niet, zegt Jip. Zie je wel, ik huil niet.
Nee, Jip is heel flink. Hij huilt helemaal niet. En hoep, daar is de splinter al.
Nou Janneke, zegt vader. Net zo flink zijn als Jip, hoor.
Maar Janneke is niet zo flink. Ze huilt. Ze brult.
En ik ben er nog niet eens aan geweest, zegt vader. Ik heb je nog niet eens aangeraakt. Kom maar, ik doe je geen pijn.
En dan ineens, is Jannekes splinter er ook uit.
Zie je nou wel, zegt vader. Het was niets.
En Janneke lacht alweer.

Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

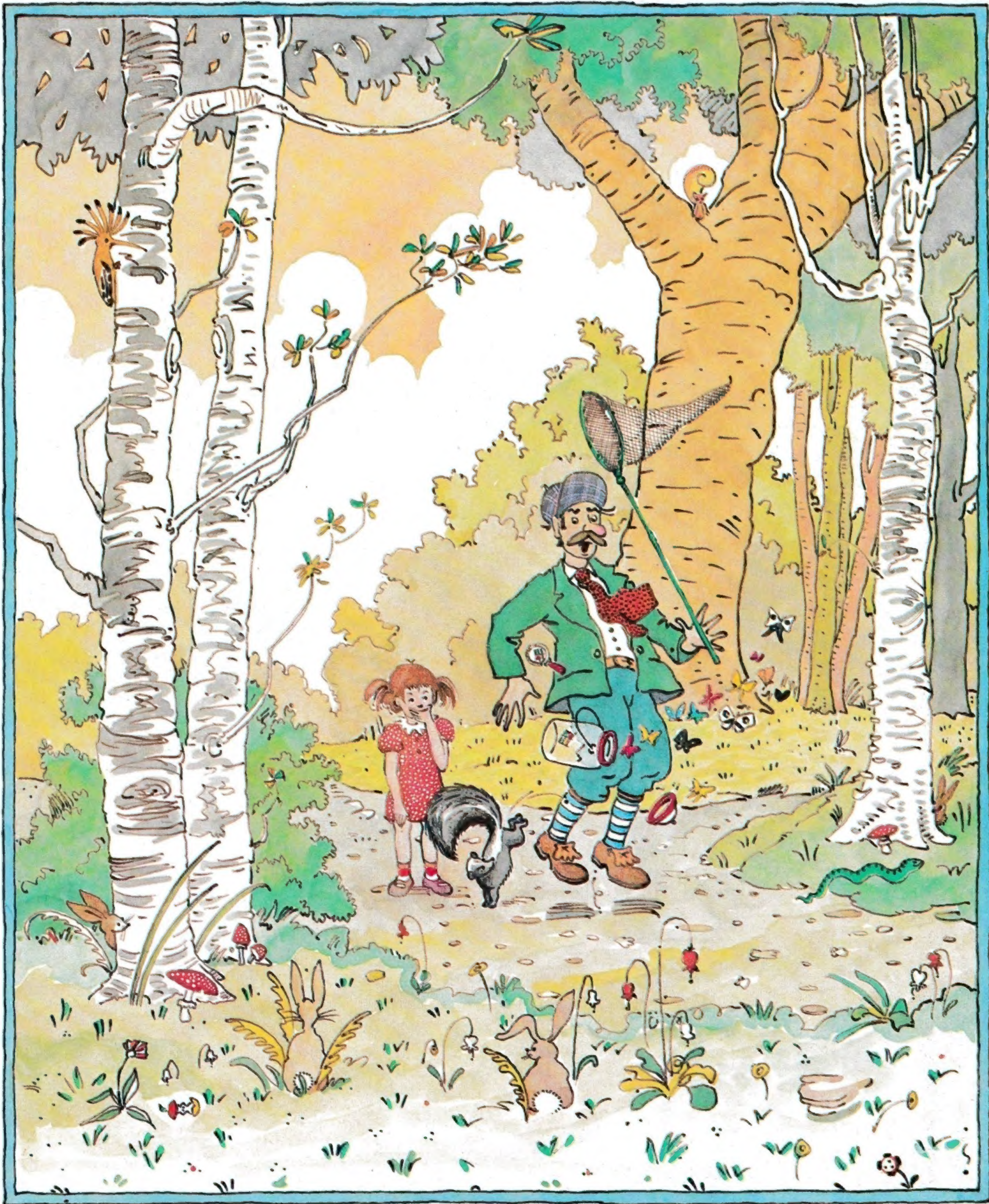
Vriendjesdier

Ik wil als vriend
een stinkdier.
We lopen
door het bos
en ik roep:
„Opzij,
hier kom ik
met mijn vriend.
Wie aardig is
mag 'm aaien.
Wie onaardig is,
moet oppassen.
Want als mijn vriend
zijn staart optilt,
dan spuit hij
een hele vieze lucht
op je lijf.
En dan stink je
vierentwintig uur
in de wind."

Hallo, hallo,
wie stinkt er zo?

In Holland staat een huis

Tekening: Danièle Bour

Editions du Centurion

Het is acht uur. Opstaan allemaal! Tijd voor het ontbijt. Mmmm, wat ruikt het lekker! Ja hoor, de bakkerswinkel is open. Mevrouw Maanzaad verkoopt heerlijke broodjes. En de was van mevrouw Helder hangt al aan de lijn! Maar wat is dat? Meneer Pantoffel ligt nog steeds te snurken. Verslapen! Wat een luilak! Hij is vast en zeker te laat naar bed gegaan!

En wat er toen gebeurde.....

Tekst: Simone Schell
Tekening: The Tjong Khing

Weet je nog van dat meisje Anoes, dat haar speelgoed in de rugzak van oom Beer stopte?
Die oom ging op wandelreis naar de bossen.
Eerst had hij niets in de gaten.
En wat er toen gebeurde...

De kip van Madammeke de Frou heette Mie. Die kip liep gewoon door de kamer van het madammeke. Die kip wipte domweg op de tafel, pikte in je boterham en snavelde in je melk. De kinderen van Madammeke de Frou vonden dat niet gek. Ook niet dat Mie op de tafel poepte. Het waren trouwens rare kinderen want ze maakten gewoon mijn rugzak open en haalden daar je weet wel wie en wie en wie en wie uit.
Hoe ik bij dat Madammeke terecht gekomen was?
Ik kwam in een vriendelijk stadje met aardige oude huizen en ik meende dat het hotelletje van de familie de Frou nu nog eens een aardig rommelig hotelletje was (met die eigenwijze kip die door de gang stapte en Opa de Frou die dik aangekleed in zijn stoel met wielen voor het huis naar de drukte op de markt zat te kijken). De letters H O T E L waren door de regen een beetje weggeveegd en daarom vroeg ik aan die opa: „Kan ik bij U een kamer huren?"
„Marie!" riep die Opa over zijn schouder. „Meneer hier zoekt een kamer."
„Dat is heel wel mogelijk, meneer," zei Madammeke de Frou.
„Een echt hotel ben ik wel niet meer maar U kunt bij ons wel een kamer krijgen." En voordat ik er erg in had, zat ik bij de familie de Frou aan tafel met kip Mie op mijn schoot. Terwijl ik helemaal niet van kippen houd. Ik vind dat ze domme eigenwijze kippekoppen hebben. Bovendien zaten die brutale donders van kinderen onmiddellijk met hun handen aan mijn rugzak.
„Ah, wat zielig. Een poes met maar één oog en geen eens een staart," riep dat ene joch.
„Ah, wat zielig. Een babypopje met maar één voetje," riep de andere.
„Ach.." zei Madame de Frou. „Zijn die speeltjes van Uw kind?
Wat leuk. Jongens! Blijf van die meneer zijn kind haar spullen af." Maar ze luisterden helemaal niet naar hun moeder.
„Dokter Couprie," riepen ze tegen elkaar en weg waren ze.
Ik ging er meteen achteraan met mijn lange benen maar hun voeten gingen licht als veertjes over de keien van de markt.
Ze zwaaiden een winkeldeur open.

„Dokter Couprie," riepen ze.
Dokter Couprie troonde achter een tafel waar wel honderd verschillende poppenbenen en armen op lagen uitgestald en een bak met glazen ogen en een berg pruikjes, staarten, oren en wat al niet. Dotje lag al in de handen van dokter Couprie. Dotje d'r broek ging uit en krak, Dotjes kapotte beentje werd uit haar lijfje gedraaid. „Die broek doe je zelf maar weer aan," gromde de dokter. Toen bekeek hij Poeska.

„Kom die morgen maar halen."
„Ik kom morgen zeker terug. Zeker. Zeker." (dat zei ik natuurlijk meer tegen Poeska dan tegen die dokter.)
De kinderen van Madame de Frou waren alweer naar huis gehold met Dotje.
Ik sliep niet zo lekker die nacht omdat ik de hele tijd die kip hoorde tokken maar het kon ook wel de klok zijn.
Bovendien begon Kiena te zeuren. Ze wilde met me trouwen.

„Kiena!" heb ik gezegd. „Ik trouw niet met je want dat kan niet."
Verbeeldde ik het me of hoorde ik haar zachtjes snikken.
Toen ik net in slaap was, eindelijk, eindelijk, begonnen die belhamels van kinderen op de muur te timmeren en er barstte een vreselijke ruzie los.
Ik heb ook op de muur gebonsd.
„Houden jullie je kippekoppen," heb ik geroepen.
En toen werd het eindelijk stil.
Zou ik Poeska ooit weer terug zien?

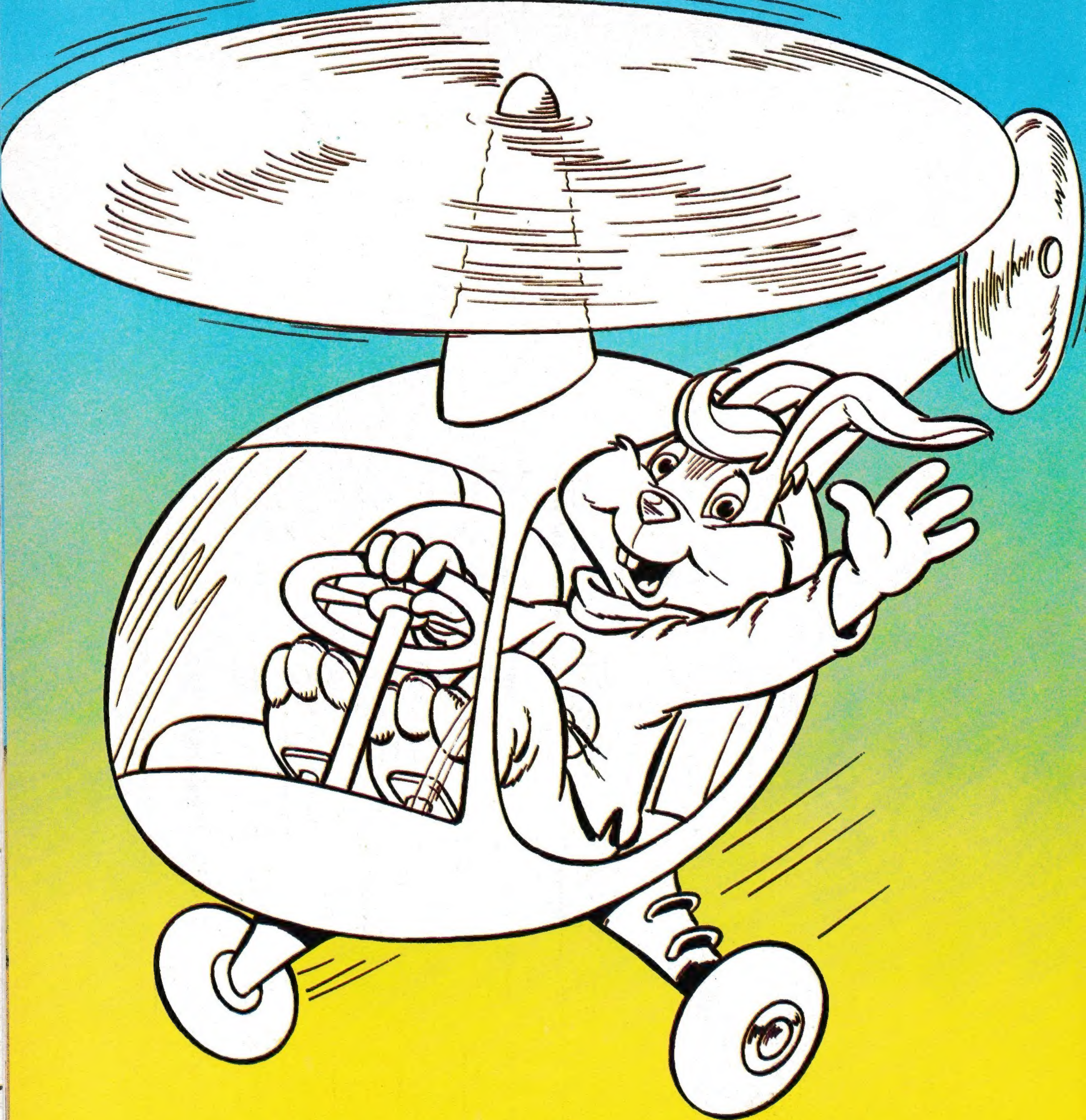

Alles in de lucht
3

Boertje Bol wil de lucht in! Dapper klimt hij langs de ladder naar de helikopter. Dan zit Bol naast de piloot. Hij ziet van alles in de lucht. Vertel jij eens hoe al die dingen heten. Hieronder staan vijf rijtjes van drie plaatjes. Als je goed kijkt zie je dat één van de drie, uit ieder rijtje, een stukje uit de grote plaat is. Kun jij de vijf goede plaatjes vinden?

Tekening: Dagmar Stam

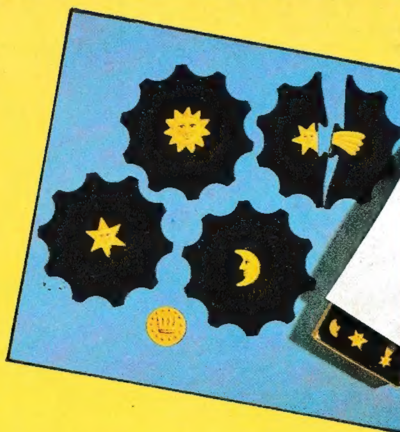
Vliegen is zó fijn!

Deze helikopter-Bobo mag je een kleurtje geven. Hoe je dat doet, mag je zelf kiezen. Met kleurpotlood, verf of viltstiften. Kijk maar wat je het leukste vindt.

beste ouders

Spelen met kleuren

Dit kleurenspel kan met vier kinderen gespeeld worden. Ieder krijgt een speelbord voor zich. De kaartjes worden goed zichtbaar op tafel gelegd. Eerst wordt er met de twee kleurendobbelstenen gegooid. Daarna kiest men een plaatje in de twee kleuren die de dobbelstenen aangeven. Past dat kaartje bij het speelbord? Dan mag het aangelegd worden. Met de achterkant kan nog het „zon, maan en sterrenspel" gespeeld worden. Twee spelen in één doos! Prijs f 8,95.
Te koop in de speelgoedzaak.

Melkflesmolen

Een leuk knutselwerkje voor de kleine knutselaar! De plastic fles wordt eerst beschilderd.
De wieken bestaan uit twee rietjes en strookjes stevig papier.
Met een dun stokje en een schijfje kurk worden de wieken in de fles gestoken. Klaar is de flessenmolen.
En de wieken kunnen echt draaien!

Volgende week in Kleutertje Knutsel

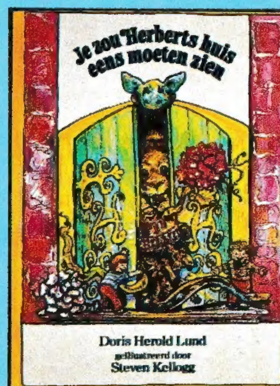
Kinderportemonneetje

Een portemonnee met geld mag niet ontbreken bij het winkeltje spelen! Daarom zit er volgende week een kinderportemonneetje in Kleutertje Knutsel. Dan kan uw kleuter zelf ook eens „boodschappen" doen.

Steeds een andere ketting

Van de speelgoedfabrikant Lego is weer iets nieuws op de markt Armbanden en kettingen om zelf te maken. Het aardige is dat ze steeds veranderd kunnen worden, als het ontwerp niet bevalt. Een doosje met verschillende armbanden kost: f 9,95 en de ketting f 13,50. Te koop in de speelgoedzaak.

Herberts droomhuis

Herbert is een jongen met een grote fantasie. Terwijl hij met z'n vriendje Ivo speelt, verzint hij een fantastisch verhaal over z'n huis. Het is een groot kasteel waarin allerlei wonderlijke dingen gebeuren. Dat wil Ivo wel eens komen bekijken.
Hoe Herbert zich uit deze situatie redt leest u in het boek „Je zou Herberts huis eens moeten zien".
Prijs: f 14,50. Uitgeverij Lotus.

bobo Nr. 34 - 24 augustus 1979
Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
© Oberon 1979 nederland

Zo heet het allemaal

Tekst: Dolf Verroen
Tekening: Reintje Venema

AUTO
wielen
deuren
banken
ramen
knopjes
motor
grrr
stuur
eigen stoeltje
straat
huizen
wèg!

